

عنوان مقاله:

ممیزات و نوآوری های تاریخ نویسی عبدالحسین خاتون آبادی در عرصه تاریخ نگاری ایران صفوی

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ نگری و تاریخ نگاری، دوره 29، شماره 23 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

مقصودعلی صادقی - دانشیار گروه تاریخ، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

عبدالحسین خاتون آبادی نویسنده وقایع السنین و الاعوام در تاریخ نگاری خود روش یا روش هایی را به کار برده است که با شیوه دیگر همتایان تاریخ نگار خود تا اندازه ای دیگرگونه است. او از یک سو در گزینش موضوع های تاریخی دست خود را بسیار باز گذاشته و برخلاف بیشتر مورخان ایرانی در چارچوب مسائل سیاسی گرفتار نشده است. نیز در پاره ای نمونه ها پای خود را از دایره جهان اسلام بیرون نهاده و به برخی رخدادهای مهم قاره اروپا نیز پرداخته است که در نوع خود کم مانند است؛ از سوی دیگر روش نگارش تاریخ نزد او تا حد بسیاری، مستند است. او برخلاف بیشتر همتایان تاریخ نگار خود، کوشیده است گزارش های خود را حتی الامکان به منبع یا منابعی مستند کند. پیامد چنین رویکردی بهره بردن از منابع گوناگون در نگارش وقایع السنین است. به گونه ای که کمتر اثر تاریخی در جهان تاریخ نگاری سنتی ایرانی می توان یافت که تا این اندازه از منابع پرشمار و همچنین گوناگون بهره برده باشد. این ویژگی ها سبب می شود تا بتوان روش تاریخ نگاری خاتون آبادی را روشی ممتاز و متمایز نسبت به بیشتر تاریخ نگاران ایرانی سده های نزدیک به او به شمار آورد. کیفیت این تمایزات مسئله ای است که می تواند مدنظر محقق امروزی قرار گیرد و با تجزیه و تحلیل آن به شناخت جنبه ای دیگر از تاریخ نگاری ایرانی منجر شود.

کلمات کلیدی:

عبدالحسین خاتون آبادی، وقایع السنین و الاعوام، تاریخ نگاری، استناد، بی طرفی نسبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1009462>

